

РЕШЕНИЕ

№ 3851

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2280** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите [населено място] /ТД на НАП/, депозирана чрез процесуалния представител С. Н. - Е., против решение № 311056 от 20.12.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 102-ри състав по НАХД № 14140/2018г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 343440-F-381378/25.06.2018 г. издадено от Директор на ТД на НАП – [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 27 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/ за нарушение на чл. 11, ал. 1 вр. чл. 17, ал. 1 от Закон за статистиката и вътреобщностната търговия със стоки /ЗСВОТС/.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Н. – Е., която поддържа касационната жалба, не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен не изпраща представител. От негова страна е постъпил отговор по депозираната касационна жалба, с който ответника излага становище за нейната неоснователност и недоказаност и моли съда да остави в сила решението на СРС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 343440-F-381378/25.06.2018 г.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 19.01.2018 г. е било подадено заявление с вх. № 2202-И-073935/19.01.2019 г. от [фирма] за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис /КЕП/ на упълномощено лице – [фирма], с управител Ч. П. С.. В същото е било отбелязано, че ще бъде подадена по електронен път и подписвана с КЕП и „И.“ декларация, както и други документи по прилагане на системата „И.“, а като автор в удостоверението за КЕП е било посочено лицето – Ч. С..

При извършена проверка от служител на ТД на НАП [населено място] на 29.03.2018 г. по повод обработване на получени И.-декларации е установено, че [фирма] не е подало месечна И. – декларация за поток „Изпращане“ за референтен период м. Февруари 2018 г. На същата дата – 29.03.2018 г. до [фирма] е изпратена покана с изх. № 02-53-00-99#4/29.03.2018 г. на ТД на НАП [населено място] за явяване на негов представител за съставяне на АУАН за неподадени декларации по система „И.“ за поток „Изпращане“, като в същата е упоменато, че декларацията за референтен период януари 2018 г. е следвало да се подаде до 14.02.2018 г., а декларацията за референтен период февруари 2018 г. – в срок до 14.03.2018 г. Поканата е била връчена по електронен път на електронна поща – [електронна поща](#).

На 11.04.2018 г. от страна на [фирма] са подадени три броя И.-декларации за референтни периоди м. Януари 2018 г., м. Февруари 2018 г. и за м. Март 2018 г.

При така установените факти е съставен АУАН № F-381378/18.04.2018 г., с който е прието, че [фирма] не е спазило законоустановения срок при подаване на И.-декларация за поток „Изпращания“ за референтен период м. Февруари 2018 г. – вместо до 14.03.2018 г. декларацията била приета успешно на 11.04.2018 г. с Протокол вх. № 52419/11.04.2018 г., т.е закъснението било 28 календарни дни.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП №

343440-F-381378/25.06.2018 г., с което на [фирма] на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 27 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/ за нарушение на чл. 11, ал. 1 вр. чл. 17, ал. 1 от ЗСВОТС.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че в АУАН и оспореното НП не се съдържа ясно и изчерпателно описание на извършеното първо нарушение, нито се съдържа описание на обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, респективно, че не са посочени доказателства, които ги потвърждават – нарушение на императивните правила на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Прието е, че наличието на такова съществено процесуално нарушение, създава вероятност за неистинност на фактите, сметени за установени от административния орган, което е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя, респективно до затрудняване провеждането на съдебен контрол за законосъобразност. Прието е, че доводите за наличие на „грешно подадена” декларация са неоснователни. Посочено е, че липсва на протокол, генериран от системата на НАП за неприемане на декларация от 29.03.2018 г., както и че липсват доказателства за наличие на възникнала техническа невъзможност, което изключва хипотезата на „техническа грешка”. От страна на въззивната инстанция е прието и наличие на съществено процесуално нарушение относно липсата на дата на извършване на нарушението, а именно, че нито в АУАН и НП е посочено времето на извършване на нарушението – нарушение на чл. 42, т. 3, предл. първо от ЗАНН, водещо до ограничаване правото на защита на нарушителя. Прието е още, че липсват и не са изложени каквито и да е било аргументи относно индивидуализацията на наложеното административно наказание.

В заключение въззивният съд е счел при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, не е приложил правилно закона, поради което е отменил обжалваното НП в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението на въззивния съд е неправилно.

Не се оспорва, че [фирма] е задължено по смисъла на чл. 7 ЗСВТС лице - И. оператор, регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, което осъществява вътрешнообщностна търговия със стоки в годишни обеми, изразени в стойност, над праговете за деклариране по чл. 3, ал. 1, т. 1, поотделно за всеки търговски поток - изпращания или пристигания съгласно чл. 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 638/2004/, и като такова следва да подаде декларации по системата „И.“. Видовете И. декларации са: 1. месечни декларации за пристигания или изпращания; 2. коригиращи декларации за пристигания или изпращания, като последните могат да съдържат записи само по отношение на вече приети месечни декларации /чл. 8, ал. 1 и ал. 3 ЗСВТС/. Декларациите се отнасят за съответния референтен период – „календарният месец, през който са осъществени изпращанията или пристиганията на стоки“, като за някои специфични стоки и движения на стоки е възможно прилагането на други референтни периоди извън посочения период /§ 2, т. 2

ДР ЗСВТС/.

Съгласно нормата на чл. 17, ал. 1 от ЗСВТС, „И. оператор, който не подаде И. декларация, не я подаде в предвидените срокове или предостави неизчерпателни или неверни данни в И. декларация, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.”

Задължението за подаване на И. декларация е регламентирано в разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от същия закон – „И. операторите подават И. декларация до 14-то число на месеца, следващ референтния период“. „Когато през даден референтен период И. операторът няма осъществени вътрешнообщностни пристигания или изпращания, месечната декларация не съдържа записи с търговски данни (нулева декларация)“ /чл. 8, ал. 2 ЗСВТС/. Следователно, при неосъществяване на вътрешнообщностни пристигания или изпращания се подава декларация, която е с нулеви стойности. Когато И. оператор е наясно, че за определен период няма да извършва вътрешнообщностна търговия със стоки на Европейския съюз, писмено уведомява на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, съответно - не подава И. декларации /чл. 10, ал. 1 ЗСВТС/. Ако въпреки това в рамките на посочения в уведомлението период И. операторът осъществи вътрешнообщностна търговия със стоки на Европейския съюз, е длъжен да възобнови подаването на И. декларации в срока по чл. 11, ал. 1 ЗСВТС. Хипотезата на чл. 10, ал. 1 ЗСВТС не се установи да е реализирана в настоящия случай.

Твърденията, че са били налице технически проблеми във водената от НАП система за събиране на данни „И.“ /чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗСВТС/, са неоснователни и недоказани от [фирма]. Не са налице хипотезите по чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВТС за установени грешки, открити в подадена И. декларация, или за необходимостта от представяне на счетоводни, търговски и други документи и носители на информация, както и от изготвяне на справки с цел установяване достоверността на декларираните данни при неподаване, подаване след срока на И. декларации или откриване на грешки в тях. В тези случаи се указва срок за представяне на изискуемите документи или подаване на коригираща декларация, а в чл. 12, ал. 6 от ЗСВТС се сочи изрично, че И. операторът е изпълнил задължението си за подаване в срок на месечна И. декларация, ако допуснатите грешки са отстранени в сроковете по чл. 11 от същия закон. Систематичното тълкуване на цитираните разпоредби обуславя извод, че когато откритите в подадена в срок И. декларация грешки са поправени в сроковете по чл. 11 от ЗСВТС - до 14-то число на месеца, следващ референтния период, съответно, до 20-то число на месеца, следващ първия референтен период, се приема изпълнение на задължението - подаване в срок на месечна И. декларация. При това също е допустимо изискването на документи по смисъла на чл. 12, ал. 7 във връзка с ал. 2 от ЗСВТС. При неподаване в срок на И. декларация /по електронен път, подписани с квалифициран електронен подпис, или по изключение в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите на технически носител – чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВТС/ представянето на евентуално изискани от НАП документи не санира извършеното нарушение.

По безспорен начин са установени извършването на нарушението /формално, на просто извършване/, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Спасени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, касаещи елементите от обективната страна на деянието и подвеждането на

осъществилата се фактическа обстановка под правилната санкционна разпоредба. Констатира се, че за месец февруари 2018 г. не е подадена декларация в срок, а такава е депозирана едва след изпращането на покана № 02-53-00-99#4/29.03.2018 г. – 11.04.2018 г., със срок на забавата – 28 календарни дни. Контролните органи сочат за дата на установяване на нарушението датата на подаване на декларацията – 11.04.2018 г., което действие от проверяваното лице се отъждествява с неизпълнение на визираната разпоредба. Коментирана е също и датата, на която [фирма] е следвало да подаде И. декларация, след който момент е в нарушение до преустановяването му на 11.04.2018 г. Неизпълнението на вмененото с чл. 11, ал. 1 от ЗСВТС, задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което до извършване на дължимото действие, нарушението се осъществява от субекта непрекъснато, т.е. налице е т.нар. продължено нарушение. В случай на продължено нарушение то се счита извършено на датата на довършване, при това датата на довършване на нарушението следва да е датата на подаване на декларацията, защото именно до тази дата юридическото лице /И. оператор/ не е било изпълнило задължението си. Не е налице допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на реквизит по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. - датата на извършване на нарушението е определяема за страните в производството.

Настоящият касационен състав противно на изложеното в съдебния акт на СРС, в административно-наказателната преписка са налице всички доказателства, удостоверяващи извършеното нарушение. Безспорно е установена и датата на установяване на нарушението.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, като неправилно, следва да бъде отменено, а издаденото НП № 343440-F-381378/25.06.2018 г. потвърдено като правилно и законосъобразно.

От страна на ответника в настоящето производство не е отправено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което Съдът не дължи произнасяне по същото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 311056 от 20.12.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав по НАХД № 14140/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление № 343440-F-381378/25.06.2018 г. издадено от Директор на ТД на НАП – [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 27 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/ за нарушение на чл. 11, ал. 1 вр. чл. 17, ал. 1 от ЗСВОТС, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 343440-F-381378/25.06.2018 г. издадено от Директор на ТД на НАП – [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 27 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е наложено административно

наказание „имуществена санкция” в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/ за нарушение на чл. 11, ал. 1 вр. чл. 17, ал. 1 от ЗСВОТС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: